

и претрпявало много гоненія отъ Іудеи тѣ и язычници тѣ.

Римскій атъ Императоръ Константинъ Великий ся обэрна камъ Христу, като му ся яви крестно знаменіе на небо то, той да-де міръ на Христова та Церкви, и самъ ся крести. Той направи Константинополь Христіанска столиця на Имперія та си.

Отъ Константинополь въ Кіевѣ, отъ Гре-ція въ Ростовъ привнесе Христіанство то Вели-кая Княгиня Ольга, а Великий Князь Влади-міръ го утвѣрди въ Россія, и го направи господствующее вѣроисповѣданіе въ нея.

Слѣдъ Апостоли тѣ Церква та ся управ-лява со Священно то Писаніе и Апостолско то преданіе; а въ особени случаи, за обли-ченіе на лжеучители тѣ и разрѣшеніе на нѣ-кои сомнѣнія, собирать ся Собори. Тіи бы-вать Вселенски, сирѣчъ, собранія на Па-стыри тѣ и учители тѣ на вѣра та отъ сич-ки тѣ Церкви по свѣтъ атъ, и Помѣстни, или частни, отъ нѣкои особени Церкви. Де-веть Помѣстни и седемъ Вселенски собори оставили правила та си за рѣководство на Церкви тѣ.